

3. HET VANGEN VAN WATERSNIPPEN.

Onze ervaringen komen met die van Wijnaendts en Lichtenbeld, zoals beschreven in nr.5 van deel 1 in "Op het Vinketouw" van juni 1965, vrijwel overeen. Wij vingen echter uitsluitend met 3-baans netten en beschikten over 'n zeer gunstige plaats in het randmeer bij Hoophuizen. Een natuurlijk snippenbedje, gelegen op een eilandje en + 300 meter daar vandaan een moerassig stukje, begroeid met mattenbies, zodat de snippen, als zij van de ene plek werden opgejaagd, dikwijls op de andere plaats weer invielen.

Wij lieten de netten de gehele dag staan en vingen dan ook de gehele dag door. In het algemeen werden geen watersnippen gevangen tussen 12 en 15 uur. Vooral tegen 17 uur vielen er dikwijls snippen in. Deze werden kennelijk uit de weilanden verjaagd door de melkende boeren.

Het opstellen van de netten geschiedde altijd aan die zijde van het snippenbedje, dat van de wind af stond. Met andere woorden, als de snippen invielen, dan zaten ze normaliter op het snippenbedje en nog voor het net. Snippen vlogen dikwijls eerst laag over het bedje heen, maakten dan een bocht om daarna definitief in te vallen, altijd tegen de wind in. Dikwijls maakten we al snippen buit tijdens hun laatste "verkenningsvlucht", ook hadden we kans "doorgeschooten" vogels te vangen en faalden onze pogingen hiertoe, dan joegen we ze na enige tijd weer tegenwinds op.

Naar mijn idee is het noodzakelijk bij de snippenvangst een puntig schaartje bij de hand te hebben. Het over-

kwam ons dikwijls, dat de vogels, die soms met grote snelheid in de netten vlogen, met de vleugelboeg in één maas vastzaten, zodat het scherpe draad (we gebruikten toen nog Japanse netten met 19 mm maaswijdte) over de duimveertjes heengeschoten was en vast bleef zitten tegen de bases van die veertjes. Om de vogel niet te beschadigen, werd er dan één maasje doorgeknipt en was het verwijderen zeer eenvoudig.

Wanneer men de watersnip wil verwijderen op de gewone manier, zonder het "offereren" van een maas, bestaat n.l. de mogelijkheid, de vleugel en dus het vliegvermogen van de watersnip buiten werking te stellen.

A.Smit

Reactie 1

De ervaring van Smit, dat bij het vangen van watersnippen, vooral als de snippen met grote snelheid in de netten zijn gevlogen, de mazen van het net vaak achter de duimveertjes haken, klopt geheel met onze ervaring.

Onze ervaring bij het uithalen van deze snippen is echter niet in overeenstemming met die van Smit of liever gezegd, zijn methode wordt door ons niet gebruikt. Onze ervaring is n.l. dat het beslist niet noodzakelijk is een maas stuk te knippen. Wanneer men de vleugel goed dicht vouwt en dan iets verder in de maas duwt komen de duimveertjes vrij van de draad en kan met enige handigheid de maas verwijderd worden zonder te knippen! Een pincet met stompe punten of zelfs een ongebruikte lucifer kunnen hierbij van grote dienst zijn.

Het stukknippen van een maas telkens als men een snip uit het net haalt is toch wel erg bezwaarlijk, vooral als men het net ook nog voor het vangen van andere, vooral kleinere vogels gebruiken wil. Wordt het net uitsluitend voor snippen gebruikt dan geldt het volgende bezwaar niet.

Onze ervaring is n.l. dat een net waar kapotte mazen in zitten vaak tot zeer ingewikkelde verwarringen aanleiding geeft met een kans op het zich verhangen van een vogel.

Kleine vogels schieten dan vaak door zo'n vergrote maas heen met alle gevolgen van dien. Ze komen aan de andere kant van het net te zitten dan de kant waarvan ze gekomen zijn, en dit is niet direct te zien, maar verwarren zich dan dikwijls op de meest ongelukkigste manier, zodat het uithalen

met zeer veel moeite gepaard gaat.

Knippen doen we zo weinig mogelijk en dan nog alleen als laatste redmiddel. Het is dus wel zaak altijd een klein schaartje bij de hand te hebben, doch gebruik het niet te veel.

Wijnaendts en Lichtenbeld.

Reactie 2

Bij elke maaswijdte kan het voorkomen, dat een vogel precies met de vleugelboeg in een maas vastraakt, en de vleugel niet gewoon teruggetrokken kan worden.

Vóór men de maas gaat doorknippen is het beslist de moeite waard om het volgende te proberen:

Vouw de vleugel dicht. Pak hem aan bij de vleugelboeg en probeer hem nog verder door de maas te trekken. Komt de maas halverwege de grote slagpennen, dan zijn deze wel zo soepel, dat ze door de maas getrokken kunnen worden. Streck daarna de vleugel en haal hem in zijn volle lengte terug door de maas.

Denk bij deze methode om de volgende punten:

1. teveel spanning op de maas kan verwonding veroorzaken aan het slappe huidvlies tussen lichaam en vleugelboeg.
2. de slagpennen niet zo sterk buigen, dat er kans is op breken.
3. neem nooit risico's, knip dan liever één maas stuk.

B.J.Speek.